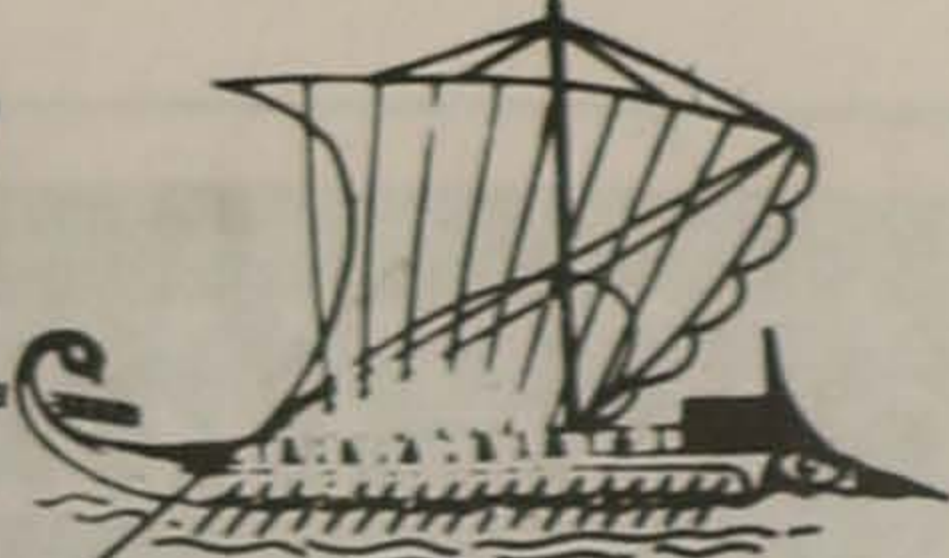

ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ

ΑΙΓΙΝΑΝΑΡΤΣ - ΚΑΛΑΝΤΑΡΣ 1995 ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΕΥΞΕΙΝΟΥ ΛΕΣΧΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ ΕΤΟΣ 7ο Αρ. Φύλλου 65

ΓΙΟΡΤΑΣΤΗΚΑΝ ΜΕ ΕΞΑΙΡΕΤΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΑ 6 ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ "ΑΡΓΟΝΑΥΤΗ"

Η απονομή της τιμητικής πλάκας από τον Πρόεδρο της ΕΛΒ κ. Γιάννη Μιχαηλίδη στον υπεύθυνο του "Αργοναύτη" κ. Γιάννη Μελετιδή.

Την Τετάρτη 4 Ιανουαρίου 1995, ώρα 8.30 το βράδυ, στο Τουριστικό Περίπτερο της Ελλάς, γιορτάστηκαν με κάθε επισημότητα τα εξάχρονα της ποντιακής εφημερίδας της Ε.Λ.Β. ο "Αργοναύτης".

Είναι πρώτη φορά που μία κατ' εξοχήν πνευματική προσπάθεια της ΕΛΒ έτυχε της τιμής να παρουσιαστεί και να προβληθεί στο κοινό της πόλης μας και να τύχει της ανεπιφύλακτης επιδοκμασίας και των εγκωμίων.

Στην αρχή της εκδήλωσης έψαλαν τα παραδο-

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης ενώ κόβει την τούρτα των γενεθλίων του "Αργοναύτη".

Η ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ ΤΙΜΗΣΕ ΤΟΥΣ ΙΔΡΥΤΕΣ ΤΗΣ

Μέσα σε μία ιδιαίτερα θερμή ατμόσφαιρα το Σάββατο 17-12-94 η Εύξεινος Λέσχη Βέροιας τίμησε τους ιδρυτές της, σε μία σεμνή εκδήλωση που διοργανώθηκε από το Διοικητικό Συμβούλιο της Λέσχης ύστερα από ομόφωνη απόφασή του.

Οι μνήμες γύρισαν σχεδόν σαράντα χρόνια πίσω, στο 1955, που μία παρέα νεαρών, φοιτητών, τότε, του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, πήρε την πρωτοβουλία ίδρυσης ενός πολιτιστικού (και όχι μόνο σωματείου, το οποίο φιλοδοξούσε να αποτελέσει συνεκτικό ιστό των διεσπαρμένων ποντίων της Ημαθίας και εστία διάσωσης και διάδοσης της ποντιακής παράδοσης και ιστορίας. Η αρχική ιδέα ήταν του Αριστοτέλη Λαχανόπουλου και του Ορέστη Σιδηρόπου-

λου, οι οποίοι πλαισιώθηκαν σύντομα από τους Αθανάσιο Πυρινό και Αργύρη Τσαχουριδίδη. Ο αρχικός πυρήνας των τεσσαράρων φοιτητών και φίλων γρήγορα διευρύνθηκε και στις 15-6-1955 αναγνωρίστηκε από το Πρωτοδικείο Βέροιας με την υπ' αριθμ. 471/1955 απόφασή του το σωματείο "Εύξεινος Λέσχη Βέροιας" με ιδρυτικά μέλη τους:

- 1) Μωυσή Χειμωνίδη, 2) Μιχαήλ Γεωργιάδη, 3) Κων/νο Λαμπσιδης, 4) Αγγελος Σπανιδη, 5) Κων/νο Αμοιριδη, 6) Φιλοκτήμιον Παπαδόπουλο, 7) Χαρίλαο Ερμόπουλο, 8) Ανέστη Σπανιδη, 9) Νικόλαο Σιδηρόπουλο, 10) Γεώργιο Ανδρεάδη, 11) Ιωάννη Αληχανιδη, 12) Αλέξανδρο Καραμελιδη, 13) Δαμάσκο Κανταριδη, 14) Αλέκο Κανταριδη, 15) Παναγιώτη Βασιλόπουλο, 16) Ι-

σαάκ Τροχόπουλο, 17) Τηλέμαχο Χατζάκη, 18) Νικόλαο Ιωσηφιδη, 19) Βασίλειο Ελευθεριάδη, 20) Ελευθέριο Ελευθεριάδη, 21) Ευστάθιο Κουμτσιδη, 22) Βασίλειο Παπαδόπουλο, 23) Κων/νο Πισοφιδη, 24) Ιορδάνη Ιορδανιδη, 25) Τιμόθεο Θεοδωριδη, 26) Αριστοτέλη Λαχανόπουλο και προσωρινή Διοικούσα επιτροπή τους: 1) Μωυσή Χειμωνίδη, 2) Μιχαήλ Γεωργιάδη, 3) Κων/νο Λαμπσιδη, 4) Αγγελος Σπανιδη, 5) Χαρίλαο Ερμόπουλο, 6) Αριστοτέλη Λαχανόπουλο.

Το έργο των ιδρυτικών μελών δεν ήταν εύκολο. Η χώρα μας μόλις είχε βγει από την περιπέτεια μιας δικτατορίας, της κατοχής και του εμφυλίου πολέμου, οι πληγές του οποίου ήταν ακόμη ωπές. Το αίτημα αναγέννησης της πνευματικής ζωής που εκ-

προσωπούσε η πρωτοβουλία ίδρυσης της Λέσχης τι ανταπόκριση θα έβρισκε από μία κοινωνία ακόμη αιμασσουσα, τι αρωγή από έναν αυταρχικό κρατικό μηχανισμό, συγκροτημένο στη βάση του εμφυλίου πολέμου και των παιγνιδιών της ψυχροπολεμικής διεθνούς πολιτικής σκηνής; Ως προς την κοινωνική ανταπόκριση, τα αποτελέσματα ξεπέρασαν κάθε προσδοκία. Επιτρέποντας στο παρόν ως σημειώσουμε ορισμένα στιγμιότυπα της συγκινητικής αυτής εκδήλωσης.

Ο Πρόεδρος της Λέσχης κ. Γιάννης Μιχαηλίδης άνοιξε την εκδήλωση χαιρετώντας εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου τους παρισταμένους και ευχαριστώντας τόσο τα ιδρυτικά μέλη όσο και

Συνέχεια στην 2η σελ.

σιακά ποντιακά κάλαντα τμήμα της χορωδίας της ΕΛΒ με χοράρχη τον Κώστα Καραπαναγιωτίδη και με συνοδεία λυράρηδων. Ακολούθησε θερμός χαιρετισμός του Προέδρου της ΕΛΒ κ. Γιάννη Μιχαηλίδη, ο οποίος αναφέρθηκε στο σκοπό της εκδήλω-

σης. Συγκεκριμένα αναφέρθηκε στη σημασία της εξάχρονης έκδοσης του "Αργοναύτη" και στη μεβάλη συμβολή και προσφορά του υπεύθυνου του "Αργοναύτη" κ. Γιάννη Μελετιδή. Στη συνέχεια ακολούθη-

σε απαγγελία ποιήματος, αφιερωμένου στον "Αργοναύτη". Μετά ανήλθε στο βήμα ο Γενικός Γραμματέας της ΕΛΒ κ. Μιχάλης Γερασιμίδης, ο οποίος, με τη σειρά του, και με γλαφυρότητα εξήγησε τη σημασία της εξά-

Συνέχεια στην 2η σελ.

"ΤΟ ΓΑΡ ΦΙΛΟΤΙΜΟΝ ΑΓΗΡΩΝ ΜΟΝΩΝ..."

"... Η ΡΩΜΑΝΙΑ ΚΙ ΑΝ ΕΠΕΡΑΣΕΝ, ΑΝΘΕΙ ΚΑΙ ΦΕΡΕΙ ΚΙ ΑΛΛΟ..."

Γράφει ο Θωμάς Γαβριηλίδης

Στις 4 Ιανουαρίου πραγματοποιήθηκε στο τουριστικό περίπτερο της Ελλάς πανηγυρική τιμητική συνεστίαση από το Δ.Σ. της Ευξείνου Λέσχης Βέροιας, στην οποία τιμήθηκαν τα έξι πρώτα "καρποφόρα χρόνια πλεύσης" της εφημερίδας "ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ" και ο υπεύθυνος έκδοσης της κ. Γιάννης Μελετιδης, στον οποίο απονεμήθηκε τιμητική πλάκα για την ως τώρα μεγάλη του προσφορά, όχι

μόνο τη σχετική με την έκδοση του "ΑΡΓΟΝΑΥΤΗ", αλλά και την δυναμική παρουσία της Ευξείνου Λέσχης Βέροιας, της οποίας υπήρξε και Πρόεδρος. Το πρόγραμμα αυτής της τιμητικής συνεστίασης, η οποία λαμπρύνθηκε από την παρουσία όλων σχεδόν των αρχών της Ημαθίας και πάρα πολλών

Ημαθιωτών (η Ελλά ήταν γεμάτη), ήταν πραγματικά πανηγυρικό. Αρχισε με το παραδοσιακά ποντιακά κάλαντα της χορωδίας της ΕΛΒ, συνεχίστηκε με συντομους, αλλά μιστούς σε περιεχόμενο χαιρετισμούς και ομιλία και ολοκληρώθηκε με ένα κεφάλαιο

Συνέχεια στην 2η σελ.

ΓΙΟΡΤΑΣΤΗΚΑΝ ΜΕ ΕΞΑΙΡΕΤΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΑ 6 ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ "ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ"

Συνέχεια από την 1η σελ.

χρονης κυκλοφορίας του "Αργοναύτη", ενώ παράλληλα αναφέρθηκε στην προσφορά και στην πνευματική καρπογονία του υπεύθυνου της εφημερίδας κ. Μελετιδη. Η συγκίνηση, που προκάλεσαν τα εμπνευσμένα λόγια του κ. Γερασιμίδη, δημιούργησε μία ατμόσφαιρα ενθουσιασμού που ήρθαν να κα-

λύψουν τα θερμά χειροκροτήματα.

Μετά από τη θερμή ομιλία του κ. Γερασιμίδη, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων, έκοψε την τούρτα των γενεθλίων του "Αργοναύτη".

Ακολούθησε στη συνέχεια η απονομή τιμητικής πλακέτας από τον Πρόεδρο κ. Μιχαηλίδη στον υ-

πεύθυνο του "Αργοναύτη" κ. Γιάννη Μελετιδη, ο οποίος παίρνοντας το λόγο ευχαρίστησε τους αρωγούς της πνευματικής αυτής προσπάθειας.

Η όμορφη πανηγυρική

αυτή εκδήλωση καλύφθηκε στο δεύτερο μέρος με παραδοσιακούς χορούς μέσα σε μία ατμόσφαιρα ιδιαίτερα θερμή και γιορταστική.

Την εκδήλωση τίμησαν

με την παρουσία τους ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βέροιας κ. Παντελεήμονας, οι βουλευτές κ.κ. Γικόνου Μόσχος, Κυριαζόπουλος Στέφανος και Παπαστάμκος Γιώρ-

γος, ο Νομάρχης Ημαθίας κ. Βλαζάκης Ανδρέας, ο Δήμαρχος Βέροιας κ. Χασιώτης Γιάννης, εκπρόσωπος του τοπικού τύπου, φορείς υπηρεσιών κ.α.

Τα θερμά συγχαρητήρια

στην ΕΛΒ και στον υπεύθυνο του "Αργοναύτη" κ. Γιάννη Μελετιδη για την πνευματική τους αυτή προσφορά. Να τα εκατοστήσει, λοιπόν, ο "Αργοναύτης".

Στιγμιότυπα από την εκδήλωση

"ΤΟ ΓΑΡ ΦΙΛΟΤΙΜΟΝ ΑΓΗΡΩΝ ΜΟΝΩΝ..."

"...Η ΡΩΜΑΝΙΑ ΚΙ ΑΝ ΕΠΕΡΑΣΕΝ,
ΑΝΘΕΙ ΚΑΙ ΦΕΡΕΙ ΚΙ ΑΛΛΟ..."

Γράφει ο Θωμάς Γαβριηλίδης

Συνέχεια από την 1η σελ.

γλέντι. Τιμητικές εκδηλώσεις σαν αυτή της ΕΛΒ, στις οποίες τιμάται ο επαρχιακός Τύπος και οι εργάτες του, των οποίων η προσφορά είναι εθελοντική και γίνεται μόνο και μόνο "απ' μεράκι" πρέπει οπωσδήποτε να γίνονται, όταν ο μόχθος περισσεύει, γιατί επιδρούν "δυναμωτικά" στο ηθικό του πληρώματος του караβιού της Ελλάδας που λέγεται Αργώ (= Γρήγορη) και δίνουν φτερά στους λαμνοκόπους Αργοναύτες και κάνουν την Αργώ να πετάει με ταχύτητα αστρική ώστε να φαίνεται ως πανταχού παρούσα, ακίνητη.

Γιατί, ευτυχώς, πάντοτε υπάρχουν άνθρωποι, οι οποίοι "χορταίνουν" και μόνο με τον καλό λόγο, την ηθική αμοιβή, και πάντοτε ισχύει ο λόγος του Περικλή που καταγράφηκε από τον Θουκυδίδη "άλλα για οίς κείται αρετής μέγιστα, τοίς δε και άνδρες άριστοι πολιτεύουσι".

Και γιατί, ευτυχώς, πάντοτε υπάρχουν άνθρωποι, οι οποίοι όπως ο Περικλής και ο Θουκυδίδης και όλοι εκείνοι οι γνωστοί και οι άγνωστοι που έκα-

ναν κάποτε την Ελλάδα το φως της Οικουμένης, πρεσβεύουν ότι "το γαρ φιλότιμον αγήρων μόνων και ουκ ευ, τω αχρείω της ηλικίας το κερδαίνειν, ώσπερ τινές φάσιν, μάλλον τέρπει, αλλά το τιμάσθαι". (= Γιατί η αίσθηση της τιμής είναι το μόνο που δεν γερνάει, και όταν έρθουν τ' ανωφέλευτα τα γερατεία, εκείνο που φέρνει πιο πολύ χαρά δεν είναι να κερδίζει κανείς χρήματα, όπως λένε μερικοί, είναι να τον τιμούν". (Θουκυδίδης, Περικλέους Επιτάφιος, μετάφραση Ι.Θ. Κακριδή).

Οφείλουμε, λοιπόν, να ευχαριστήσουμε την ΕΛΒ και τον ακούραστο συγγραφέα και υπεύθυνο της έκδοσης του "ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ", τον αγαπητό φίλο κ. Γιάννη Μελετιδη, γιατί μας έδωσαν την ευκαιρία να συνεορτάσουμε και να συγχαρούμε για τα πρώτα έξι ευδόκιμα χρόνια του "ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ" και να τους ευχηθούμε από τα βάθη της ψυχής μας να αξιωθούν να γιορτάσουν κι άλλες πολλές απονομές τιμητικών διακρίσεων.

Γαβριηλίδης Θωμάς

* Αναδημοσιεύεται από την εφημερίδα "ΛΑΟΣ" Παρασκευή 13 Ιαν. 1995.

"ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ"

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΤΗΣ ΕΥΖΕΙΝΟΥ ΛΕΣΧΗΣ
ΒΕΡΟΙΑΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ Α. ΜΕΛΕΤΙΔΗΣ
Οικονομολόγος - Συγγραφέας
Θουκυδίδη 2 - Τηλ. 0331 - 25.282

ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ

ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΠΑΤΣΙΚΑΣ & ΣΙΑ Ε.Ε.

"ΕΚΤΥΠΩΤΙΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ"

ΤΗΛ. 0331/66.913 - FAX
0331/66.979

ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

Γωνία 16ης Οκτωβρίου - Διός
Τηλ. 0331 - 28.356

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ 1.000 δρχ.

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΟΝ "ΑΡΓΟΝΑΥΤΗ"

* Οι στίλνες του "ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ" είναι στη διάθεση όλων των αναγνωστών του

* Οι εργασίες πρέπει να στέλνονται αν είναι δυνατόν δακτυλογραφημένες

Χειρόγραφα δημοσιευμένα ή όχι δεν επιστρέφονται

ΕΠΙΤΥΧΗΜΕΝΗ ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΕ Η ΕΛΒ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΙΔΡΥΤΕΣ ΤΗΣ

Πραγματοποιήθηκε με επιτυχία το Σάββατο 17 Δεκέμβρη 1994 η εκδήλωση προς τιμήν των ιδρυτικών μελών της Ευξείνου Λέσχης.

Στο κάλεσμα ανταποκρίθηκαν όλοι οι εν ζωή ευρι-

σκόμηνοι. Στη θέση των εκλιπόντων ήρθαν οι κληρονόμοι τους να παραλάβουν τα τιμητικά διπλώματά.

Η συναισθηματική φόρτιση ήταν πολύ μεγάλη. Υστερα από πολλά χρόνια

είδαν παλιούς φίλους και όχι μόνο αυτό. Ακουσαν ακούσαμε πολύτιμες μαρτυρίες γύρω από την ίδρυση και την πορεία του Σωματείου μας στα πρώτα του χρόνια.

Καταγράψαμε όλες αυτές τις μνήμες προκειμένου ν' αποτελέσουν υλικό για το αυριανό βιβλίο ιστορίας της Ε.Λ.

Ήταν πράγματι μία πολύ δυνατή εκδήλωση. Ακολούθησε δεξίωση και γλέντι μέχρι τα μεσάνυχτα στην ταβέρνα "Βασιλίσ" της Ευξείνου Λέσχης.

Κατά την εκδήλωση τιμήθηκαν με τιμητικά διπλώματα τα παρακάτω ιδρυτικά μέλη:

1. Χειμωνίδης Ευάγγελος,
2. Πυρινός Αθανάσιος,
3. + Γεωργιάδης Μιχαήλ,
4. Σιδηρόπουλος Νικόλαος,
5. + Αμοιρίδης Κων/νος,
6. + Σπανίδης Αναστάσιος,
7. Σιδηρόπουλος Ορέστης,
8. Αλχανίδης Ιωάννης,
9. Λαχανόπουλος Αριστοτέλης,
10. + Κοιμτζίδης Ευστάθιος,
11. + Κανταρίδης Αλέξανδρος,
12. Τσαχουρίδης Αργύριος,
13. + Σπανίδης Αγγελος,
14. + Ιωσηφίδης Νικόλαος,
15. + Πιστοφίδης Κων/νος,
16. + Χατζάκης Τηλέμαχος,
17. + Κανταρίδης Δαμιανός,
18. + Χειμωνίδης Μωϋσής,
19. + Καραμελίδης Αλέξανδρος,
20. Παπαδόπουλος Βασίλειος,
21. + Ιορδανίδης Ιορδάνης.

Ακόμα τιμήθηκαν οι εξής παλιοί λυράρηδες της Λέσχης:

1. Σαββίδης Αδαμάντιος
2. Γεωργιάδης Αρχιμήδης
3. Μαυρόπουλος Φιλάρτος
4. Τσαρτιλιδής Γεωργιος.

Η ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ ΤΙΜΗΣΕ ΤΟΥΣ ΙΔΡΥΤΕΣ ΤΗΣ

Συνέχεια από την 1η σελ.

αυτούς και εκείνες που τους συνέδραμαν στο έργο τους, ώστε να φθάσει σήμερα η Λέσχη να αποτελέσει ένα από τα πρωτοπόρα πολιτιστικά σωματεία στο Νομό, ασκώντας πολυσχιδή δραστηριότητα στους τομείς της λαογραφίας και της ιστορίας του ποντιακού ελληνισμού.

Ο εκ των ιδρυτών του σωματείου Αριστοτέλης Λαχανόπουλος, έλαβε στη συνέχεια το λόγο και αναφέρθηκε στην ιστορία της

τη μερίδα της τοπικής κοινωνίας.

Ακολούθησαν σύντομες, αλλά συγκινητικές παρεμβάσεις, από τους κ. Ιορδάνη Γεωργιάδη, ο οποίος δήλωσε ότι θα ενισχύσει οικονομικά το Μορφωτικό Κέντρο της Λέσχης τιμώντας τη μνήμη του πατέρα του, Μιχαήλ Γεωργιάδη, την κ. Στέλλα Αναστασιάδου - Χειμωνίδα (κόρη του πρώτου Προέδρου της Λέσχης Μωϋσή Χειμωνίδη), Βαγγελία Χειμωνίδη, Αθανάσιο

ιδρύσης του Σωματείου, στους χαλεπούς καιρούς της μετεμφυλιακής περιόδου που, εκόντες ή ακόντες, οι ποντιακοί πληθυσμοί των γύρω χωριών συγκεντρώθηκαν στη Βέροια και στο μόλο της Λέσχης ως συνδεδεμένο κρίκου των ποντίων της Βέροιας από τότε μέχρι σήμερα. Δεν είναι τυχαίο, είπε, ο ομιλητής, ότι η μέχρι την ίδρυση της Ευξείνου Λέσχης ασήμαντη μιοσηγρία των ποντίων Βεροίας άρχισε να αυξάνει αλλά και ο ανέρχεται κοινωνικά, οικονομικά και πολιτιστικά και σήμερα αποτελεί αξιοζήλευ-

Πυρινό, Βασίλειο Παπαδόπουλο, Γιάννη Αλχανίδη και Ορέστη Σιδηρόπουλο. Ιδιαίτερα εμπνευσμένη ήταν η αναφορά από τον κ. Βαγγέλη Χειμωνίδη του ιστορικού της προσφυγιάς των ποντίων.

Ακολούθησε ενός λεπτού σιγή στη μνήμη των ιδρυτικών μελών που έχουν πεθάνει, ενώ η τελετή επισφραγίσθηκε με παράθεση δείπνου με πλούσια εδέσματα υπό τους ηχοχους της λύρας του Αρχιμήδη Γεωργιάδη και του Φιλάρτου Μαυρόπουλου.

Λαχανόπουλος Αρ.

Η ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ ΕΚΔΗΛΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΑ 6ΧΡΟΝΑ ΤΟΥ "ΑΡΓΟΝΑΥΤΗ"

Ο εξαιρετος ομιλητής κ. Μιχάλης Γερασιωίδης στο βήμα.

Απόψε γιορτάζουμε τα γενέθλια της εφημερίδας μας, του "Αργοναύτη". Γιορτάζουμε την εξάχρονη δημιουργική του πορεία. Σε μια τέτοια εκδήλωση έχουμε ηθική υποχρέωση να τιμήσουμε και τον αρχιτέκτονα του "Αργοναύτη" το Γιάννη Μελετίδη. Έναν άοκνο δημοσιογράφο, ανυπόχωρητο οραματιστή, που έδωσε αφιλοκερδώς και ανυστερόβουλα τη σκληρή μάχη στο χαρακίμα της ποντιακής ιδέας.

Γνωρίζω, ότι τα εγκώμια και οι θριαμβολογίες ενοχλούν το φίλο και πολύτιμο συνεργάτη μας. Εργάζεται αθόρυβα και πάντοτε υπό τη σκιά της δημοσιότητας.

Ασφαλώς η απονομή επαίνων ή τιμητικών διακρίσεων πρέπει να γίνεται με φειδώ και σύνεση. Γι' αυτό η Ευξείνος Λέσχη αποφεύγει τη φλύαρη φιλολογία και ωραιοποιεί τα πάντα και αφήνει στο περιθώριο την ουσία, την πικρή αλήθεια. Αλλά για τον "Αργοναύτη" και το Γιάννη Μελετίδη ο έπαινος δεν αποτελεί φλύαρη φιλολογία. Κάθε εγκώμιο έχει και ένα αντίκρουσμα, κάθε υπερβολή κρύβει και μία αλήθεια. Η εκτίμησή όμως αυτή, χωρίς την απαιτούμενη αιτιολογία, είναι δογματική, μετέωρη, έχει το στοιχείο της αυθαιρεσίας. Υφίσταται συνεπώς υποχρέωση αλλά και για λόγους αρχής οφείλω να τεκμηριώσω τις απόψεις μου.

Εδώ θα κάνω μία επιβεβλημένη διευκρίνηση: Ο "Αργοναύτης" δεν είναι μία συνθησμένη ειδησεογραφική εφημερίδα. Έχει κάποιες σημαντικές ιδιαιτερότητες, που προσδιορίζουν το υψηλό του λειτουργήμα. Κάτω από το πρίσμα αυτό θα πρέπει να αξιολογηθεί, διαφορετικά τον αδικούμε. Στην προσπάθειά μου να παρουσιάσω αυτήν την ιδιομορφία του θα συναντήσω αρκετές δυσκολίες.

Με ποιά λόγια να περιγράψω το τι συμβολίζει, τι σημαίνει ο "Αργοναύτης" για την ξεριζωμένη ιδίως γενιά των Ποντίων; Και αν η σχέση αυτή δε γίνει πλήρως κατανοητή, πως να τονίσω την αναγκαιότητα της παρουσίας του ανάμεσα σε τόσα άλλα φονταχτερά έντυπα; Πώς να εξάρω το ιδιόμορφο έργο του και να περάσω το μήνυμά της υψηλής του αποστολής; Μπροστά σε τέτοιους προβληματισμούς αισθάνομαι την ανάγκη και θεωρώ σκόπιμο να καταφύγω σε προσωπικά βιώματα, σε αξιολογικές μαρτυρίες και συγκλονιστικές αφηγήσεις επιφανών προσώπων. Μόνον έτσι θα κατανοήσουμε το λειτουργήμα που ασκεί. Έτσι θα αξιολογηθεί σωστά ο "Αργοναύτης". Ελπίζω τα λογής λογής χαρακτηριστικά παραδείγματα που ακολουθούν να μην με χρεώσουν τη μομφή του αδέξιου ομιλητή.

Το 1958 έκανα Πάσχα στην Κων/πολη, την πόλη των θρύλων και των παραδόσεων. Οι Έλληνες, όσοι έμειναν μετά τους διωγμούς, ζούσαν σε μία ηλεκτρισμένη ατμόσφαιρα. Αν και πέρασαν δυο περίπου χρόνια από το φοβερό γεγονός του '55 η οργή των Τούρκων δεν είχε εκτονωθεί ακόμα. Επισκέφθηκα, μαζί με συναδέλφους εκπαιδευτικούς, το Πατριαρχείο. Αφού τελείωσε το εθνομιστικό μέρος της συνάντησης με τον Οικουμενικό Πατριάρχη Αθανάσιο, μας αφηγήθηκε μία

απίστευτη και συγκλονιστική ιστορία. Εχω στο αρχείο μου, είπε, ένα γράμμα από ξεριζωμένο συμπολίτη μας. Γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Πόλη. Εφυγε παρά τη θέλησή του, όπως όλοι, και εγκαταστάθηκε στο Παρίσι. Ένα γράμμα συγκινητικό, γεμάτο πόνο και νοσταλγία. Και τι δεν ήθελε να μάθει για τη γενέτειρά του. Ο άνθρωπος αυτός κατοικούσε στο Παρίσι αλλά βρισκότανε ή καλύτερα ζούσε διαρκώς με την ανάμνηση της Πόλης. Νοερά ταξίδευε και νοσταλγικά αγάλιαζε τη γη που πρωτογνωρίσε. Και το πολυσέλιδο γράμμα του καταλήγει: "Το Πάσχα θα λειτουργήσω στην εκκλησία του Πατριαρχείου και θα πεθάνω για να ταφώ στον τόπο μου, στον τόπο που γεννήθηκα". Πράγματι, ήρθε, εκκλησιάστηκε και πέθανε. Πριν από λίγο τον έβασα, όπως επιθυμούσε, στη γη που γεννήθηκε, στη γη που τόσο λάτρευε. Ακολούθησαν στιγμές σιωπής, βουβαμάρας και ο Πατριάρχης συνέχισε: "Ο Ξεριζωμένος Ελληνισμός της Πόλης δεν ξεχνά τη γενέτειρά του. Σωρεία επιστολών έρχονται κάθε μέρα με το ίδιο νοσταλγικό περιεχόμενο. Είναι πολύ δύσκολο ν' απαντηθούν όλες και με κάθε λεπτομέρεια. Οι άνθρωποι αυτοί διαισθάνονται την ενημέρωσή. Ζητάνε λίγο νερό να δροσιστούν. Η αλληλογραφία δε λύνει το πρόβλημα, είναι τόσα πολλά αυτά που θέλουν να μάθουν. Κάτι πρέπει να κάνουμε, έχουμε υποχρέωση". Στο σημείο αυτό χτύπησε το τηλέφωνο. Δύο τρεις βαστικές κουβέντες στην τουρκική ορβίση. Έκανε μία γρήγορη ασυνήθιστη κίνηση προς την έξοδο και κρατώντας το πόμολο της πόρτας είπε: "Ο Δήμαρχος με καλεί, θα φύγω, πρέπει να προστατεύσω τους χριστιανούς. Η οργή των Τούρκων δεν έχει κοπάσει ακόμα". Η κουβέντα μας δεν τελείωσε, το μήνυμά, όμως, του Πατριάρχη έγινε κατανοητό. Εφημερίδα ήθελε να περην από το τηλέφωνο. Κάποιος Αργοναύτης να δώσει νερό στους διψασμένους.

Πέρασαν χρόνια. Τον Αύγουστο του 1983, γραμματέας και τότε επί σειράν ετών της Ευξείνου Λέσχης Βέροιας, ορίστηκε υπεύθυνος πολήμερης εκδόσεως στον Πόντο. Κύριος στόχος μας η κινηματογράφηση όλων των ελληνικών μηνείων, που άρχισε την προηγούμενη χρονιά και η συγκέντρωση παραδοσιακών αντικειμένων από την

περιοχή του Οφείας. Αρκετοί από τους εκδρομείς γεννήθηκαν στον Πόντο και μεταξύ αυτών κάποιοι με ανηχυσθητικά σημάδια καταβολής. Η συμμετοχής τους ωστόσο, λόγω ηλικίας, κρίθηκε αναγκαία. Οι μνήμες των γερόντων είχαν άμεση σχέση με την επίτευξη της αποστολής. Πράγματι, από τη δεύτερη κιόλας μέρα η γη του Πόντου, με έντονα ερεθίσματα, προκάλεσε τη μνήμη τους και όχι μόνο. Η συμπεριφορά τους άλλαξε τελείως. Έγιναν ομιλητικοί, δραστήριοι, ακινητοί, ακούραστοι. Επαιρναν μέρος σε ολόήμερες επίδοσης περιόδους, χωρίς κανένα πρόβλημα. Εδιναν αξιολογικές πληροφορίες για στιγαιότε συναντούσαμε στο δρόμο μας. Πού βρέθηκε τόση αντοχή, τόση ζωντανία, τόσο νεανικό σφρίγος; Όλες οι αισθήσεις τους σε υπερένταση. Ακουσε και βλέπουν λαίμαργα. Και το πιο συγκινητικό: Μπροστά σε κάθε εκκλησία ή στα ερείπια της γονατιστοί προσεύχονται και με περισσή ευλάβεια, με κατανύξη ανάβουν κερί. Ατέλειωτα κερί κρυμμένα στον κόρφο τους. Όταν αντικρίζουν το σπίτι που γεννήθηκαν ή το ερείπιο του στέκονταν λίγη ώρα ακίνητοι, αμίλητοι, βουβόι έπειτα γονατίζουν και φιλούσαν το χώμα.

Η ώρα του αποχωρισμού πιο συγκινητική. Εσκυβαν, γέμιζαν σακκούλκια με χώμα και καθώς δακρυσιμένοι απομακρύνονταν, είχαν το βλέμμα διαρκώς στραμμένο στον τόπο που γεννήθηκαν. Δε χρειάστηκε να ρωτήσω για το χώμα, η απάντηση με πρόλαβε: Όταν πεθάνω, είπε ο γέρος, θα το βάλουν στον τάφο μου. Αραγε γι' αυτούς τους ανθρώπους τί συμβολίζει, τι να σημαίνει ο Αργοναύτης, που καλλιεργεί και διακινεί τον έρωτα των Ποντίων με τη γη και το μεγαλείο του Πόντου;

Το προσκύνημα τελείωσε με καταπληκτικά αποτελέσματα. Το πούλιον πήρε το δρόμο του γυρισμού. Κάποιες υποχρεώσεις με κράτησαν εκεί άλλη μία εβδομάδα. Στο διάστημα αυτό με εκδρομείς από Θεσσαλονίκη και Αθήνα επισκέφθηκα μνημεία της περιοχής Τραπεζούντας. Είχα την τύχη να γνωρίσω τον Πολυχρόνη Ενεπεκίδη, πόντιο καθηγητή ιστορίας στο Πανεπιστήμιο της Βιέννης, παγκόσμια καταξιωμένο σε θέματα ιστορίας του απόδημου ελληνισμού, του ελληνισμού της διασποράς. Γνώρισα επίσης και άλλους Πόντιους εκδρο-

μείς, ανθρώπους των γραμμάτων.

Οι συγκλονιστικές σκηνές, που έζησα με τους γέροντες της Βέροιας, τώρα επαναλαμβάνονται κατά τον ίδιο τρόπο με διαφορετικά πρόσωπα. Μπροστά σε μία τέτοια σκηνή οι διακεκριμένοι αυτοί υπηρετές της ποντιακής ιδέας δεν κρατήθηκαν. Κουβεντιάζοντας, στο ίδιο μήκος κύματος με τον Πατριάρχη Αθανάσιο, έπλεξαν το εγκώμιο της αποστολής του Αργοναύτη του κάθε Αργοναύτη, λέγοντας ότι: "Το μεταρτεμένο δέντρο του ποντιακού λαού, που φούντωσε στη μητέρα Ελλάδα, δεν λημονεί τη γη όπου επί αιώνες έζησε και έδωσε καρπούς. Εκκαταστάδες χιλιάδες νοσταλγοί περιμένουν αυτά που είδαμε, αυτά που ζήσαμε εδώ σαν ένα είδος θείας κοινωνίας. Ο ποντιακός τύπος μπορεί και πρέπει να κάνει πολλά προς την κατεύθυνση αυτή. Μία τέτοια σωστή ενημέρωση προάγει, ευαισθητοποιεί και τον ανά της ζωής, τα ποντιόπουλα, που είναι οι κληρονόμοι, οι συνεχιστές του έργου μας. Η σκυτάλη της μεγάλης ευθύνης τα περιμένει, πρέπει να μνηθούν στο πνεύμα της ποντιακής ιδέας. Χρειάζεται ιδιαίτερη εγρήγορση, διότι οι Ξενοφότες κακές συνθήκες ισοπεδώνουν τα αγνά ήθη και έθιμα, τις παραδόσεις μας. Αν τα αδελφά σωματεία υποστηρίξουν τη σημασία των διαφόρων εκδηλώσεων, αν ο Τύπος μας δε συνειδητοποιήσει το μέγεθος της αποστολής του, τότε θα ξεχασθεί ο Πόντος, θα ξεχασθεί η θαυμάσια βιβλιογραφία, που αναφέρεται στην ιστορία του, στον πολιτιστικό του πλούτο. Και τότε στη θέση όλων αυτών, όπως συνήθως γίνεται, θα έρθει το μικρό, το ασήμαντο, το τυποτένιο".

Όλα αυτά, που άκουσα από τα πύλον επίσημα χείλη, ήταν μέσα στις επιδιώξεις και το πνεύμα της εκδόσεως μας. Είχαμε μάλιστα συντάξει ένα ολοζώνταντο οδοιπορικό, για τον Τύπο, με αυθεντικό και πλούσιο περιεχόμενο. Αυτό το εκτεταμένο αλλά ιστορικής σημασίας κείμενο ποτέ δεν είδε το φως της δημοσιότητας.

Εκείνα τα χρόνια το μέσο μαζικής ενημέρωσης ήταν λίγα και οι αδυναμίες τους πολλές. Με αφορμή το γεγονός αυτό συζητήθηκε τότε, το 1983, ο τρόπος κάλυψης των δραστηριοτήτων μας και ριζική, ίσως για πρώτη φορά, η ιδέα να τυπωθεί δική μας εφημερίδα. Υπήρχαν αρκετές δυσκολίες, ωστόσο το όνειρο δεν έσβησε. Μετά από πέντε χρόνια, το Γενάρη του '89, κυκλοφόρησε ο "Αργοναύτης".

Σήμερα η Λέσχη, εκτός από τον "Αργοναύτη", έχει στη διάθεσή της όλα τα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Το γεγονός αυτό δεν επηρεάζει καθόλου το ρόλο του. Το δικό του έργο έχει και άλλες διαστάσεις. Κατ' αρχήν επάλληλε, ταξινόμει και δημοσιεύει την πλούσια πολιτιστική δραστηριότητα του σωματείου μας από τότε που ιδρύθηκε. Μέσα στο εαρινόταχινό αρχείο μας κοιμάται ένας ανεκτίμητος θησαυρός. Κοιμάται η δόξα, το μεγαλείο της Λέσχης. Οι σελίδες του "Αργοναύτη" είναι το ερέθισμα και το υλικό για το αυριανό βιβλίο, που όλοι περιμένουμε. Αλλά το ενδιαφέρον του δεν περιο-

Συνέχεια στην 4η σελ.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΕΥΞΕΙΝΟΥ ΛΕΣΧΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΟΠΟΥ ΤΙΜΗΘΗΚΑΝ ΤΑ ΙΔΡΥΤΙΚΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ Ε.Λ.Β.

*Αγαπητοί συμπατριώτες,

Νοιώθουμε ιδιαίτερη χαρά, αλλά και συγκίνηση, που σήμερα βρισκόμαστε μαζί με σας που πριν σαράντα χρόνια (το 1955) συλλάβατε την ιδέα για την ίδρυση του ιστορικού σωματείου της Ευξείνου Λέσχης Βέροιας.

Το τωρινό Διοικητικό Συμβούλιο, με την ταιριαστή σύνθεσή του, αποφάσισε ομόφωνα να πραγματοποιήσει την σημερινή εκδήλωση, να τιμήσει τους ιδρυτές του σωματείου μας, καθώς και τους καταξιωμένους λυράρηδες που ήταν κοντά στην Λέσχη στα πρώτα της βήματα και στην συνέχεια.

Πολλά από τα ιδρυτικά μέλη έφυγαν από την ζωή, βρίσκονται, όμως, εδώ τα συγγενικά τους πρόσωπα.

Αναγνωρίζουμε ότι ήταν σοβαρή παράλειψη που δεν έγινε η εκδήλωση αυτή νωρίτερα, όμως, έστω και τώρα, έπρεπε να γίνει.

Τυπικά, τουλάχιστον, δεν ξεχάσαμε κανέναν. Τα στοιχεία τα πήραμε από το πρώτα καταστατικό του 1955 και από μαρτυρίες των παρόντων.

Από την σημερινή σας παρουσία, αντλούμε δυνάμεις που ενισχύουν μ' έναν ξεχωριστό τρόπο την ψυχική μας διάθεση και μας εμπνέουν ώστε να καλλιεργήσουμε και να υπηρετήσουμε όσο γίνεται καλύτερα αυτά που περιέχονται στους στόχους της ΕΛΒ. Εσείς παραδώσατε την σκυτάλη στο πρώτο Διοικητικό Συμβούλιο. Εσείς που με τον αδάμαστο, τότε, νεανικό ενθουσιασμό, με τον πατριωτισμό και κυρίως την πίστη στην παράδοση, ήταν τα πιο ισχυρά όπλα στην δύσκολη απ' όλες τις μεριές εποχή εκείνη, δώσατε σάρκα και οστά στην ιδέα, ιδρύοντας το σωματείο της Ευξείνου Λέσχης Βέροιας, που σήμερα κατέχει ξεχωριστή θέση ανάμεσα στα ποντιακά σωματεία της Ελλάδας.

Νοιώθουμε πολύ περήφανοι που είμαστε οι συνεχιστές του τόσο σπουδαίου δικού σας έργου, αλλά και σεις να είστε περήφανοι γιατί το δέντρο που φυτέψατε ριζώσε, βρήκε γόνιμο έδαφος, έβγαλε άνθη, έδωσε καρπούς και εξακολουθεί να καρποφορεί.

Θα σας αναφέρω ενδει-

κτικά τα αποτελέσματα της καρποφορίας αυτής.

Ο πολλαπλασιασμός των μελών των χορευτικών μας τμημάτων και η συμμετοχή τους σε πολιτιστικές εκδηλώσεις, η ενίσχυση και ο εμπλουτισμός του ρεπερτορίου του θεατρικού τμήματος, το τμήμα εκμάθησης λύρας, η δημιουργία της πολυμελούς ποντιακής χορωδίας μας που ερμηνεύει τα τραγούδια του ακριτικού κύκλου και που έφτασε μέχρι τον Καναδά, σαν ένας καλός πρεσβευτής της ποντιακής παράδοσης και των εθνικών μας θεμάτων.

Η εφημερίδα "ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ" το πιο σπουδαίο ειδησεογραφικό μας μέσο, η δημιουργία λαογραφικού Μουσείου, οι δύο ραδιοφωνικές εκπομπές με την σφραγίδα της Ευξείνου Λέσχης σε Ρ/Σ της πόλης μας.

Η διαρκής συμπαράσταση στους αδελφούς μας από την πρώην Σοβιετική Ένωση, η πραγματοποίηση εκδηλώσεων επιπέδου και ποιότητας. Ιστορικές, λαογραφικές, εθνικές, αλλά και ιστορικής μνήμης, το 1ο Πανελλήνιο Φεστιβάλ Ποντιακής Παράδοσης, η πρόσφατη εκδήλω-

ση για την αποκατάσταση της μνήμης του Εθνομάρτυρα Νίκου Καπετανίδη, οι συνεχείς αγώνες μας για την αναγνώριση της γεννοκτονίας του ποντιακού και μικρασιατικού ελληνισμού από την Τουρκία και τους διεθνείς οργανισμούς και η διδασκαλία της ιστορίας του ποντιακού ελληνισμού στα σχολεία.

Αφησα τελευταίο το σπουδαιότερο. Τις προσπάθειες που έγιναν μέχρι σήμερα, τους αγώνες και τις θυσίες για να πάρουμε την άδεια του Κέντρου Πολιτισμού, που θα ξεκινήσει να χτίζεται στο ιδιόκτητο οικόπεδο των δέκα στρεμμάτων στον συνοικισμό Πανοράματος της Βέροιας. Ένα έργο που θα στεγάσει τους πολιτιστικούς φορείς της πόλης μας και θα δημιουργήσει αναβαθμισμό της πολιτιστικής υποδομής στην ευρύτερη περιοχή.

Εμείς ευχαριστούμε όσους έκαναν δωρεές και προσφορές για το έργο αυτό και είμαστε έτοιμοι να αναγνωρίσουμε την κάθε είδους προσφορά. Το λέω αυτό γιατί, εκτός από τα επίσημα προγράμματα της πολιτείας, στα οποία θα ενταχθεί το έργο, θα χρειαστεί να γίνουν δωρεές, προσφορά εργασίας, υλικών, μηχανημάτων κ.λ.π. Φιλοδοξία μας είναι σαν πρώτη προτεραιότητα η ανέγερση του Κέντρου Πολιτισμού.

Αγαπητοί συμπατριώτες, δίνουμε υπόσχεση σε σας, ότι θα συνεχίσουμε τους αγώνες για την διατήρηση και την διάδοση της γνήσιας πολιτιστικής μας κληρονομιάς.

Σας ευχόμαστε καλές γιορτές με υγεία και με την βεβαιότητα ότι θα είστε πάντα κοντά μας.

Σας ευχαριστώ
Ι. Μιχαηλίδης

**Με αφορμή τα "Ποντιακά τραγούδια" Στ. Καζαντζίδη
Η Ποντιακή είναι ελληνική
διάλεκτος και όχι γλώσσα**

**Αρα, δεν χρειάζεται... "μετάφραση"!!!
Επιστολή διαμαρτυρίας του Γιώργου Χ. Χιονίδη**

Δημοσιεύουμε αμέσως πιο κάτω ενδιαφέρουσα επιστολή διαμαρτυρίας του συμπατριώτη μας κ. Γιώργου Χ. Χιονίδη, την οποία έστειλε στην εφημερίδα της Αθήνας "Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία" που τη δημοσίευσε στο φύλλο της 4-1-1994, σελ. 50 και με τον τίτλο "Γλώσσα ή διάλεκτος".

"Με αφορμή και το κείμενο της κ. Μ. Κουλεντιανού, στην "Κ.Ε." (13-11-1994), με τίτλο "Με τη γλώσσα του Μανιάτη", που αναφέρεται στο γνωστό θέμα της... "μεταφράσεως" (II) των στίχων του Στέλιου Καζαντζίδη, από τα Ποντιακά στην ελληνική γλώσσα, θεωρώ απαραίτητο να επισημάνω τα εξής:

Γίνεται δεκτό απ' όλους τους γλωσσολόγους (Ελληνες και ξένους) ότι τα Ποντιακά είναι διάλεκτος της αρχαίας ελληνικής γλώσσας, παρ' όλα τα δάνεια, τα οποία πήραν και αυτά στο διάβα των αιώνων. Βέβαια, υπάρχουν και μερικοί (ακόμα και Πόντιοι!!) συγγραφείς, οι οποίοι γράφουν για ποντιακή γλώσσα, αλλά η άποψη αυτή δεν είναι σωστή και σφειλείται σε άγνοια ή στην απεγνωσμένη προσπάθειά τους - δόθεν να επιβεβαιώσουν ή να τονίσουν την ιδιαιτερότητα του Ποντιακού Ελληνισμού.

Συνεπώς, όσα έγραψε η αγαπητή συντάκτριά σας, για "μεταφράσεις", "ξένες" γλώσσες κ.λ.π. σε σχέση

με τα Ποντιακά, με αναφορά και της διαλέκτου ή (σωστότερα) του ιδιώματος της Θεσσαλίας, δεν ανταποκρίνονται στην ιστορική και επιστημονική αλήθεια γενικότερα.

Μας φθάνουν τα προβλήματα, τα οποία έχουμε από τη θρασύτητα των γειτόνων, τη συζητήσιμη συμπεριφορά των "φιλικών" χωρών και, κυρίως, εξαιτίας της δικής μας αμεριμνησίας και αμέλειας. Δεν χρειάζονται και άλλες περιπλοκές, όταν, μάλιστα, δεν έχουν και οποιαδήποτε βάση.

Τα Ποντιακά, λοιπόν, αποτελούν ελληνική διάλεκτο και δεν απαιτείται μετάφρασή τους, αλλά κάποια προσοικείωση, όπως συμβαίνει, άλλωστε, και με όλες τις διαλέκτους και τα ιδιώματα, σε πανελλήνια ή και σε παγκόσμια κλίμακα...".

Η ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ ΕΚΔΗΛΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΑ 6ΧΡΟΝΑ ΤΟΥ "ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ"

Συνέχεια από την 3η σελ.

ρίζεται στα στενά όρια των πεπραγμένων ενός σωματείου. Αγνίζεται κάτω από δυσμενείς συγκυρίες για μια πολιτιστική ανάταση. Ενάντια στο πνεύμα της εποχής προβάλλει διαρκώς τις αιώνιες αξίες της ζωής μέσα από την παράδοση και την αδικαιώτη ιστορία του ποντιακού ελληνισμού. Σχολιάζει διάφορα γεγονότα, δίνοντας κάθε φορά το δικό του μήνυμα. Είναι μαχητικός, ανυποχώρητος σε θέματα αρχών και δεοντολογίας. Η φωνή του ακούγεται από την παγωμένη Σουδία μέχρι το μακρινό Καναδά, την Αμερική και τις χώρες της Κεντρικής Ευρώπης. Είναι η μόνη ποντιακή εφημερίδα στο Νομό Ημαθίας. Ακοιμίτιστη, αντικειμενική, δίχως ρατσιστικές τάσεις ή ερεϊστικές διαθέσεις. Δεν έχει κερδοσκοπικό χαρακτήρα, ούτε εμπορικές δεσμεύσεις. Καλύπτει δωρεάν δραστηριότητες και άλλων αδελφών Σωματείων. Τα φλογερά της όνειρα, οι ευγενείς στόχοι γύρω από την προβολή και διάδοση της ποντιακής παράδοσης δεν ακουμπάνε στη νοοτροπία του τύπου ή της απιστηλής επιφάνειας. Έχουν θεμέλιο τις πνευματικές ανησυχίες, που ανοίγουν φωτεινούς ορίζοντες στην ανθρώπινη δραστηριότητα.

Ο "Αργοναύτης" μιλάει μέσα στις ψυχές των αναγνωστών του. Θωρακίζει, όσο μπορεί, τον ανθρώπο της ζωής, τους νέους ενάντια στο κύμα της φθοράς. Οι μεγαλύτεροι, δια-

βάζοντας, ταξιδεύουν σε άλλες εποχές, συγκρίνουν το χθές με το σήμερα, συνειδητοποιούν τη διαφορά και προβληματίζονται. Όλα του τα κείμενα κρύβουν τη νοσταλγία και το εύλογο πικρό παράπονο για κάτι όμορφο που χάθηκε ή χάνεται. Αναφέρεται με πόνο στα σπίτια, τις αυλές, τα λειβάδια, τον καθαρό αέρα της ποντιακής γης. Παρουσιάζει εκείνα τα αγνά ήθη και έθιμα, έναν άλλο τρόπο ζωής, απλό, ανέμελο, γεμάτο καλοσύνη και ζεστασιά. Οι ήρωές του ζουν, κινούνται, δεμένει ψυχικά μεταξύ τους και με τη γύρω φύση. Μηνύματα πηγαίας ποντιακής φιλοξενίας, μηνύματα διάδοσης των παραδόσεων και διάσωσης του φυσικού περιβάλλοντος ευαισθητοποιούν τον κάθε αναγνώστη. Κοντά του ζεις την αλήθεια, το δικαίο την αδελφότητα, την ανθρωπιά. Νοιώθεις έντονη συναισθηματική φόρτιση και στοχαζέσαι το πραγματικό νόημα της ζωής. Γι' αυτό αγαπήθηκε, κατά κοινή ομολογία, και καταξιώθηκε στη συνείδηση των αναγνωστών του. Το έργο του, όντως, όμορφο αλλά βαρύ, δυσβάσταχτο. Γολγοθάς ο δρόμος του. Το ποντιακό μεγαλείο προκαλεί δέος και στον πιο ταλαντούχο δημοσιογράφο. Η αυθεντική προβολή του απαιτεί φαντασία και ιδιαίτερα προσόντα. Η παραμικρή κακοποίηση αλλοιώνει την πνευματική και πολιτιστική κληρονομιά των προγόνων μας. Αποδυναμώνει το μήνυμα της εποχής εκείνης. Ευτυχώς ο εξαιρετικά υπεύ-

θυνος και ευαίσθητος αυτός τομέας σήμερα βρίσκεται σε πολύ καλά χέρια. Στα χέρια του Γιάννη Μελετιδή. Του ευχόμαστε ολόψυχα υγεία και δύναμη να συνεχίσει το βαρύ με τόσο χρήσιμο έργο του. Ευχόμαστε ακόμα στον "Αργοναύτη" να ταξιδεύει μέσα στον ωκεανό του χρόνου με ξύλινα φτωχά κουπιά, έχοντας όμως πάντοτε σαν στόχο τα πανανθρώπινα ιδανικά και τα οράματα του ποντιακού ελληνισμού. Εχοντας σαν αλάθητο οδηγό το παρακάτω νοσταλγικό ποίημα που λέει:

Εγέρσα και κ' επορώ
τα στράτα σιμ' εκοπαν
Κρούνε σο νούμ' τα μέρια
μου
αρροθυμία τρώει με.
...
Ας εν καλά τ' εμέτρον
η ψυ, ο "Αργοναυτής"
Δεβάζω κι απαρορθιμω
κι ολιγον τρουχαζω
...
Θυμούμαι ξαν τα μίσα κι
τη γλώσσα μ' κι ανασπάλω
ελέπω νέεις κι έρτεμαι
τον δέσκαλον να εφτάω
...
Μαθάνω αδό ντο ίνεται
αμον μιλέτ πως παε
και στην Ευξείνου τη Βέροιας
τα έργατα ντ εφτάγνε.
...
Καλό ας εν' σταν ανθρώπ'
που γράφινε σο χαρτιά
Κι άμον τ' ομοιάζ' κι θάχαται
τη Πόντου η ιστορία
Ευχαριστώ".

ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Σύμφωνα με το άρθρο 14 του Καταστατικού, σας καλούμε στην τακτική γενική συνέλευση που θα γίνει απέναντι από το γραφείο μας (Βάρναλη 1) την 29η Ιανουαρίου 1995, ημέρα Κυριακή και ώρα 10.30 το πρωί με τα εξής θέματα:

1. Λογοδοσία του απερχόμενου Δ.Σ.
2. Προτάσεις
3. Εκλογή νέου Δ.Σ. και Ε.Ε.

Αν δεν υπάρξει απαρτία η γενική συνέλευση θα επαναληφθεί την επόμενη Κυριακή στον ίδιο χώρο, την ίδια ώρα και με τα ίδια θέματα.

Σύμφωνα με το νέο Καταστατικό οι υποψηφιότητες υποβάλλονται εγγράφως και αυτοπροσώπως στο γραφείο της Ευξείνου Λέσχης Βέροιας τουλάχιστον 5 ημέρες πριν από τη Γενική Συνέλευση.

ΤΟ Δ.Σ.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Ο "Αργοναύτης" ως γνωστόν εκδίδεται από την Ευξείνου Λέσχη Βέροιας για μη κερδοσκοπικούς λόγους, αλλά για πνευματική ανιστόρηση της λαογραφίας και της πολιτιστικής μας παράδοσης. Είμαι, λοιπόν, απαραίτητο, για την ασταμάτητη και απρόσκοπτη πλεύση του να ανανεώσουμε τις συνδρομές μας έγκαιρα και ακόμα να γράψουμε νέους συνδρομητές.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Ευξείνου Λέσχης Βέροιας εκφράζει τις θερμές του ευχαριστίες στα μέσα μαζικής ενημέρωσης, εφημερίδες, ραδιοφωνικούς σταθμούς, που κάλυψαν τις διήμερες εκδηλώσεις στη μνήμη του Πόντιου Εθνομάρτυρα Νίκου Καπετανίδη.

Επίσης ευχαριστούμε τους τεχνικούς ήχου του καταστήματος μουσικών οργάνων Μπα Δημητρίου που κάλυψαν δωρεάν και με τόση επιτυχία τις εκδηλώσεις αυτές.

Ευχαριστούμε ακόμα τις κυρίες (μέλη μας) που ετοίμασαν τα ποντιακά φαγητά, και όλους αυτούς που βοήθησαν για την οργάνωση των εκδηλώσεων.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΟ

Η Ευξείνου Λέσχη Βέροιας εκφράζει το θερμό της συγχαρητήριο στον Δήμαρχο κ. Βλαζάκη Ανδρέα και το Δημοτικό Συμβούλιο για την άψογη οργάνωση των εκδηλώσεων στη μνήμη του κορυφαίου Πόντιου εθνομάρτυρα Νίκου Καπετανίδη.

Ευχαριστούμε ακόμα τη Δημοτική Αρχή, διότι με την απόφασή της να πραγματοποιηθούν οι διήμερες αυτές εκδηλώσεις, μας έδωσε τη δυνατότητα σαν διοργανωτές, να προβάλουμε προς μίμηση ένα πρότυπο ανθρώπου σπάνιο για τις αρετές του.

Τέτοιες πρωτοβουλίες δίνουν όλην διάσταση στο τέρας, όντως, έργο του Δήμου Βέροιας.

ΕΓΚΑΡΔΙΕΣ ΕΥΧΕΣ

Αρχη μηνιά, κι αρχη χρονιά
Αρχη ο καλός μας χρόνος
Να σας φύγει ο κάθε πόνος.
...
Αρχη μηνιά κι αρχη χρονιά
το '95 έχει φέξει...
κι ο "Αργοναυτής" εκλείσει
αιώνς χρόνια έξι...
...
Αρχη μηνιά κι αρχη χρονιά
σ' ανατολή και δύση.
Ο "Αργοναυτής" εύχομαι
να τα εκατοστήσει.
...
Αρχη μηνιά κι αρχη χρονιά
χρόνια πολλά κι ειρηνικά
και εις το Προεδρείο
της Λέσχης των Ποντίων.
...
Αρχη μηνιά κι αρχη χρονιά
στον σεμνό τον Μελετιδή
Χρόνια πολλά του εύχομαι
με ρόδινο το φόντο
γιατί ο "Αργοναυτής" του
θυμίζει πάντα Πόντο.
Σανταίσος
4-1-1995
Σημ. "Αργοναύτης": Ευχαριστούμε τον αξιότιμο λάτρη του Πόντου και ανεκτίμητο μέλος της ΕΛΒ κ. Μιχαήλ Πιστοφίδη για τις ευχές του